

Υπόθεση T-52/90

Cornelis Volger κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

« Υπάλληλος — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Δικαίωμα ακροάσεως των υποψηφίων για μετάθεση — Αιτιολογία της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση υπαλλήλου για μετάθεση (άρθρα 29 § 1, στοιχείο α, και 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ) »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 1992 121

Περίληψη της αποφάσεως

1. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διαδικασίες — Επιλογή — Οφειλόμενη προτίμηση στην προαγωγή, τη μετάθεση και στον εσωτερικό διαγωνισμό — Σύγχρονη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως για εσωτερικό και για διοργανικό διαγωνισμό — Επιτρέπεται (ΚΥΚ, άρθρο 29 § 1)
2. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κενή θέση — Πλήρωση με προαγωγή ή με μετάθεση — Συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων — Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Όροι ασκήσεώς της — Δικαστικός έλεγχος (ΚΥΚ, άρθρο 29 § 1, στοιχείο α)
3. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Απόρριψη υποψηφιότητας — Υποχρέωση αιτιολογίας το αργότερο ως το στάδιο απορρίψεως της ενστάσεως — Μη τήρηση της υποχρεώσεως αυτής — Τακτοποίησή της κατά την ένδικη διαδικασία — Δεν επιτρέπεται (ΚΥΚ, άρθρο 25, εδάφ. 2, και 90 § 2)
4. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αγωγή αποζημιώσεως — Ακύρωση της παράνομης προσβαλλόμενης πράξεως — Επαρκής ικανοποίηση της ηθικής βλάβης (ΚΥΚ, άρθρο 91)

1. Για την πλήρωση κενής θέσεως, η ΑΔΑ υποχρεούται, κατά το άρθρο 29 § 1, του ΚΥΚ, να εξετάσει κατά προτίμηση τις δυνατότητες προαγωγής και μεταθέσεως εντός του οργάνου πριν προχωρήσει σε ένα από τα μεταγενέστερα στάδια που προβλέπει η διάταξη αυτή, τηρώντας τη σειρά προτεραιότητας που ορίζεται στη διάταξη αυτή. Κατά συνέπεια, η ΑΔΑ δεν μπορεί να εξετάσει τις αιτήσεις μετατάξεως υπαλλήλων από άλλα όργανα παρά μόνον αν κρίνει, ύστερα από κανονική εξέταση των αιτήσεων προαγωγής ή μεταθέσεως, ότι καμιά από τις αιτήσεις αυτές δεν ανταποκρίνεται στις αξιώσεις της προς πλήρωση θέσεως και αφού εξετάσει τη δυνατότητα διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού.

Πάντως, το άρθρο 29 § 1, του ΚΥΚ δεν απαγορεύει τη σύγχρονη δημοσίευση, για την ίδια κενή θέση, προκηρύξεως εσωτερικού και διοργανικού διαγωνισμού.

2. Η υποχρέωση της ΑΔΑ να προβεί σε συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων για προαγωγή και για μετάθεση για την κατάληψη κενής θέσεως αποτελεί την έκφραση συγχρόνως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων και της αρχής της εξελίξεως της σταδιοδρομίας τους.

Το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο να ελέγξει αν το όργανο άσκησε την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει στο πεδίο αυτό τηρώντας τις εγγυήσεις που έχει παράσχει η κοινο-

τική έννομη τάξη. Μεταξύ αυτών των εγγυήσεων είναι ιδίως το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να ακούονται από τη διοίκηση όταν αυτή επέλεξε διαδικασία συγκριτικής έρευνας των υποψηφιοτήτων, η οποία στηρίζεται σε συζήτηση με κάθε υποψήφιο, και η υποχρέωση της διοικήσεως να ερευνήσει με προσοχή και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία κάθε υποψηφιότητας.

3. Σε περίπτωση απορρίψεως της υποψηφιότητας για κενή θέση, η ΑΔΑ είναι υποχρεωμένη να αιτιολογήσει τουλάχιστον την απόφαση με την οποία απέρριψε την ένσταση του ενδιαφερομένου.

Όταν πρόκειται για διαδικασία πλήρωσεως θέσεως με προαγωγή ή με μετάθεση, αρκεί η αιτιολογία της απορρίψεως της ενστάσεως να αναφέρεται στην ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτά ο ΚΥΚ τη νομιμότητα της διαδικασίας.

Η πλήρης έλλειψη αιτιολογίας της απορρίψεως της ενστάσεως δεν μπορεί να καλυφθεί με εξηγήσεις που παρέχει η διοίκηση μετά την άσκηση της ένδικης προσφυγής. Στο στάδιο αυτό, οι εξηγήσεις αυτές δεν εξυπηρετούν πλέον τον σκοπό τους. Πράγματι, η υποχρέωση αιτιολογίας η οποία προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 25, δεύτερο εδάφιο, και 90 § 2,

του ΚΥΚ έχει ως σκοπό αφενός μεν να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή ένδειξη για να εκτιμήσει το βάσιμο της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και τη σκοπιμότητα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, αφετέρου δε να επιτρέψει στο τελευταίο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η άσκηση προσφυγής θέτει επομένως τέρμα στη δυνατότητα για την

ΑΔΑ να νομιμοποιήσει την απόφασή της με αιτιολογημένη απάντηση για την απόρριψη της ενστάσεως.

4. Η ακύρωση πράξεως της διοικήσεως που προσέβαλε υπάλληλος συνιστά καθαυτή πρόσφορη ικανοποίηση και, καταρχήν, επαρκή ικανοποίηση για κάθε ηθική βλάβη που μπορεί αυτός να υπέστη.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-52/90,

Cornelis Volger, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Heffingen (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Jorge Campinos, jurisconsultum, Manfred Peter και Christian Pennera, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού-εναγομένου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.